

SYNAPSEN

S

Synapsen
Tidsskriftet til Psykosjen -
Linjeforeninga for profesjonsstudiet i
psykologi

Redaksjonen:
Gunnar Sannan
Runa Brekke Espedal
Emilie Vik
Katrine Kvernberg
Mabel Natali Lerum Ward
Malin Felicia Kvalvik
Sandra Øverdal
Tora Sylten Stokland
Markus Hovland Sannes
Sunniva Traa Carlsen

Dato: 02.11.22
7. årgang, #3 2022
Opplag: 180

Kontakt:
avis.psykosjen@gmail.com
psykosjen.com/avis
facebook.com/synapsen
instagram.com/synapsen.psykosjen

s. 4

Presentasjon av
redaksjonen

s. 10

Erkjennels-
en

s. 12

Flygende frosk som spiser
torsk; en hyllest til det
paradoksale mennesket

s. 18

Datingguiden fra
helvete

s. 22

Møtet

s. 23

;))

s. 26

Studentenes
bekjennelser

s. 28

En Juicy ølsmaking

s. 31

Chloe

s. 32

Det var en gang
at jeg tok sopp i
Amsterdam

Forside: Sandra Øverdal

s. 8

PÅ INNSIDEN AV:
Semesterets første
Storlosjenfest

s. 13

Dette er kull 46

s. 20

100 spørsmål:
psykologi-edition

s. 24

Sfære Safari

s. 30

Kryssord

s. 34

Fem på gata:
musikk

LEDER

Har du noen gang stirret dypt inn i øynene på vennen din? Observert de små strekene ved munnviken som kommer til syne når hen smiler? Sett den lille føflekken på kinnet som hopper når hen ler? Hva med rynken som kroner pannebrasken når du forteller en jævlige dårlig vits? For å presentere redaksjonen dette semesteret bestemte vi oss for å forsøke å tegne hverandre. Opprinnelig var planen karikaturtegninger, men manglende vond vilje fra søte, snille psykologistudenter (muligens med visse unntak) resulterte i det som egentlig bare må kalles tegninger, eller portrett om du vil. Karikatur eller ikke, poenget er at vi ble «tvunget» til å se på hverandre, ja kanskje faktisk se hverandre. Jeg tror vi alle oppdaget ting ved hverandre som vi ikke hadde lagt merke til før, og det er absolutt en opplevelse som burde deles av flere. Nå kan det vel føles som et unødvendig stort tiltak, og kanskje litt rart, å skulle tegne vennene sine uten videre. Som en tidvis stor fan av «minimal effort» foreslår jeg et lavterskel alternativ som er å rett og slett se litt mer på vennene dine. Noen blikk ekstra, noen sekunder lengere, og jeg garanterer at du vil legge merke til nye ting hos dette fantastiske mennesket du kaller din venn. Når du legger merke til detaljer på denne måten fører det kanskje til at du setter større pris på dem, og dem på deg. Vi liker jo bedre ting vi kjenner, og kjenner du detaljene kjenner du også helheten i større grad. Kanskje føler i tillegg vennen din seg mer sett også. Man trenger så klart ikke nistirre på et fremtredende nesegrev i 20 sekunder, men alt handler om balanse. Neste gang du er med venner, se litt ekstra på dem! Det er vel mye mer spennende å oppdage noe nytt i det man trodde man kjente, heller enn å stirre på et bord mens man prater.

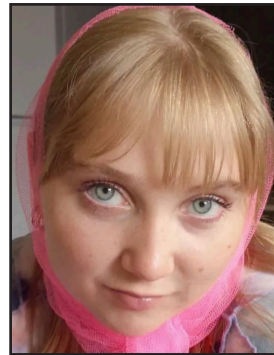
Tekst: Gunnar
Design: Sunniva

REDAKSJONEN!

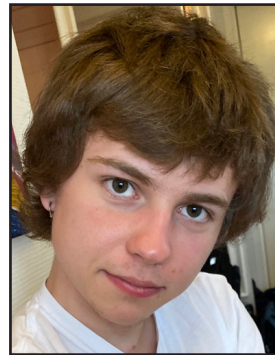
Synapsen har teikna kvarandre med svart kol på kvitt ark, men kven som er kven er ikkje like svart på kvit. Klarer du å sette strek mellom rett bilete og teikning?

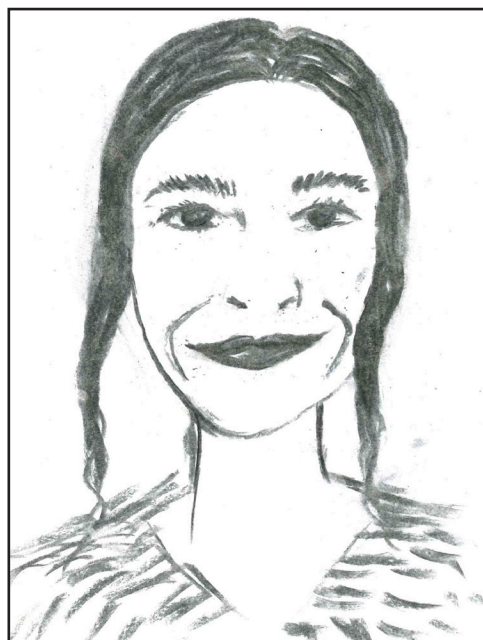
I.

Sunniva

Markus

2.

Mabel

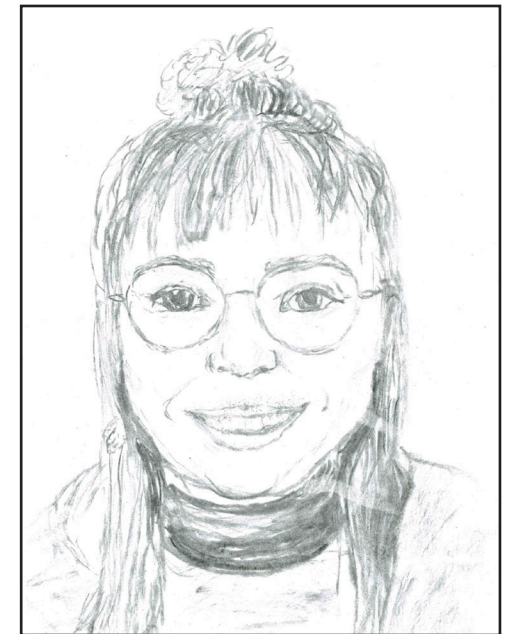
Malin

Runa

3.

5.

4.

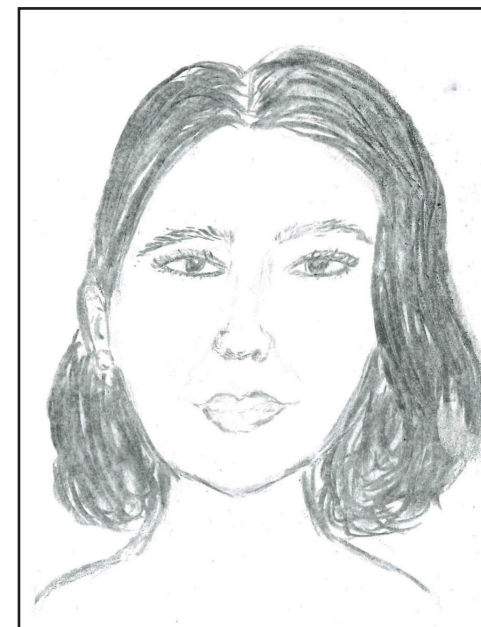
6.

Tora

Emilie

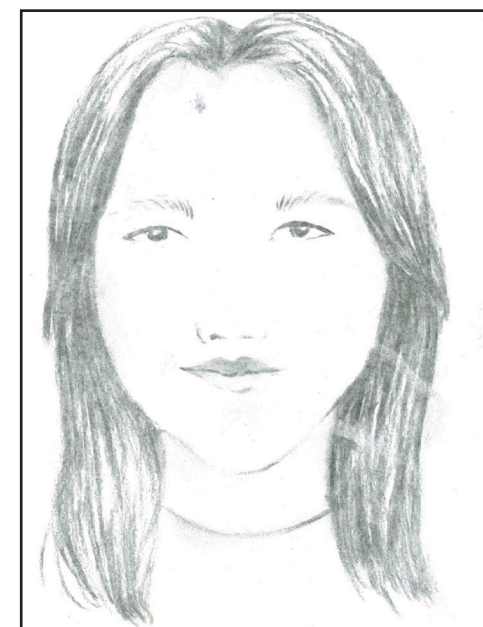
10.

Sandra

Katrine

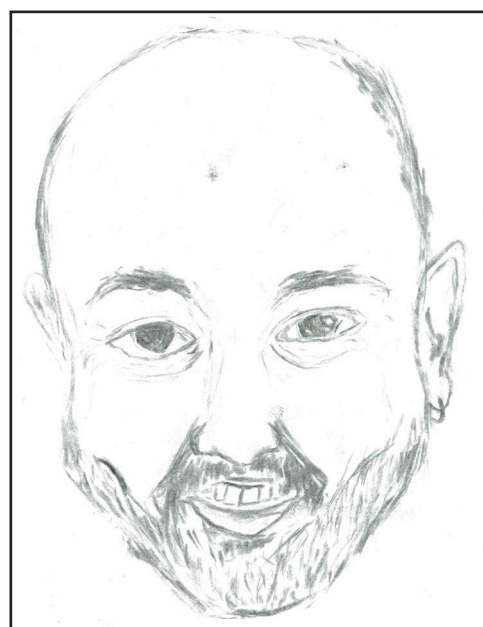
9.

Gunnar

8.

7.

PÅ INNSIDEN AV Semesterets første Storlosjenfest

Torsdag 29. september var tiden inne for semesterets første Storlosjenfest. Her møttes både ferske og ikke fullt så ferske vervede på Kielleren for mingling m.m. Synapsen har vært i kontakt med fire Losjinger som benyttet anledningen til å snakke om de viktige spørsmålene. Samme fest, samme lokale, men totalt ulike sfærer.

Navn: Vetle Bakk
Alder: 21
Kull: 46
Verv: Fagkom og Kiellerkom

Sfære: «Jeg er i en høytsvevende ganske kul sfære, fordi jeg trives i livet og har det gøy.»
Spise kattemat eller drikke blod? «Jeg ville lagd smoothie av begge deler»
Føler du på tilhørighet? «Jeg føler tilhørighet til fagkom fordi jeg er med i fagkom og kielleren, men fagkom er litt mindre.»
Har du en nisje? «Det skiller seg kanskje ikke ut da, men jeg liker best å dra med gutta ute i skogen eller fjellet. Ta med en flaske brunsprit på innern og sove i telt. Fiske fisk eller jakte rype eller hva det enn er. Det er en helt egen ro og vi bare ligger rundt bålet og spooner og chillern. Skikkelig ro i sjela. Da er det ingen annen plass man skal være. Gutta er nais, gutta er livet.»

Navn: Emma Waage
Alder: 21
Kull: 45
Verv: Filmklubben

Sfære: «Ehhh sånn filmsfæren lissom? Film og litteratur ja.»
Spise kattemat eller halvliter blod: «Tror kanskje jeg ville spist kattemat. Så lenge det ikke er snakk om menneskeblod da. Da ville jeg valgt dét.»
Hvor mange enheter? «To vinflasker»
Tre personer på en øde øy? «Viljar og Simen fra filmklubben, og barneskolelæreren min fra førsteklasse, fordi han var helt psycho flink.»
Ta med til øya? «Overlevelsessett med fyrstikker, "brennvedaktig-greier" osv. og hele Twilight-trilogien.»

SYNAPSEN AVSLØRER: Kannibalistiske tilbøyeligheter innad i Psykolosjen

**Eksklusivt Intervju med
Anders Thoresen Hjelle:**
"Jeg deler ikke så mye med folk"

Navn: Anders Thoresen Hjelle
Kull: 43
Alder: 22 (Bursdag: 27. juni)
Verv: Kiellerkom og Styret

Sfære: «Hva forno? Skvære hva betyr det? Assa hæ? Jeg skjønner ikke.»
-Ja som den private sfæren og sånt «Jeg er veldig privat som person, jeg deler ikke så mye med folk. Så jeg er nok veldig glad i den private sfæren ja.»
Hvor mange enheter? «Syv eller åtte kanskje.»
-Og hvor mange har du drukket? «Da må jeg telle igjen. Har drukket fem.»
Blir det DT etterpå da? «JA! DT-torsdag. Gotta love it.» (Synapsen erfarer at Anders ikke endte opp på DT)

Skal du på Storlosjenfest eller?

Lest 19:02

The Beatles

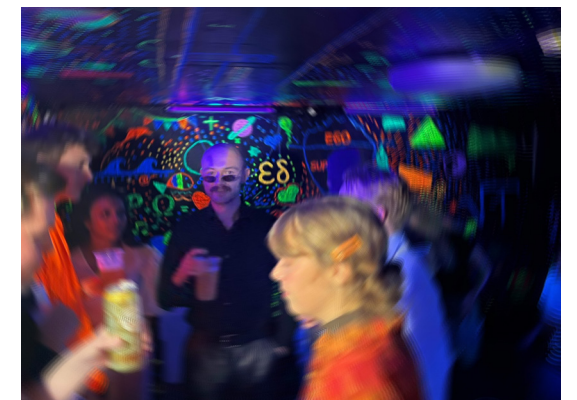

**Kristine snakker ut
om den vonde tiden:**
"Til vanlig er jeg litt neppå"

Navn: Kristine Jacobsen
Alder: 20
Kull: 45
Verv: Badeklubben

Sfære: «Atmosfæren liksom? Til vanlig er jeg litt neppå. Henger med grusen, henger med jorda. Jeg er nedfor. Men nå er jeg litt mer med bladene eller skyene. Jeg er ikke helt der oppe, jeg er kanskje med stammene. Jeg er med. Jeg er ikke over noe. Jeg er inni jorden.»
Hår i maten eller smuler i senga? «Jeg har alltid hatt en personlig konflikt med smuler. Jeg hater smuler. Har kalt ene venninnen min for Smula, fordi hun smuler så jævlige mye. Jeg tillater henne ikke å spise i nærheten av meg fordi hun smuler. Finner jeg et hår i maten tar jeg det bare ut. (...)»
-Jeg sier ingenting. Jeg lager absolutt ikke noe big deal ut av dette. Smuler i senga er mye verre. Hår i maten er akseptabelt.»

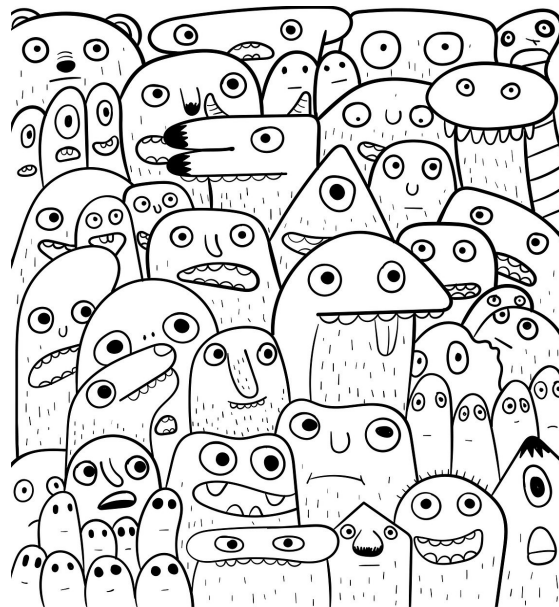
Tekst og design: Tora og Sandra

Erkjennelsen

Første gang jeg så et kunstverk av Nikolai Torgersen, følte jeg meg sett. Jeg var helt sikker på at det eneste jeg trengte for å føle meg komplett var denne tegningen: et sammensurium av barnslige streker som til sammen utgjorde et tilsynelatende uferdig bilde av en dåhjort i et forvirrende miljø. Torgersen hadde med disse strekene eviggjort en sanseopplevelse jeg selv ikke hadde klart å gripe. Tegningen vekket en uendelig flyt av minner som føltes overlappende, nærmest fusjonerende, og helt komplett surrealistiske. Hvordan var dette mulig; hadde det endelig bikket over for meg?

I flere uker undret jeg meg over denne merkelige opplevelsen som ingenting virket å kunne forklare. Jeg forsøkte å google, men hva i alle dager taster man inn i søkefeltet for noe sånt? Det virket liksom litt for drøyt å klassifisere min korte opplevelse som en virkelighetsbrist, mens å avfeie det som rik fantasi føltes litt forenklet. Jeg lette i stedet etter noe i Torgersens egen livshistorie, hans opplevelse av verden, som kunne forklare hvorfor jeg følte slik jeg gjorde. En lettvinnt løsning er som regel å foretrekke. Det var derimot lite som var overførbart: jeg hadde verken vokst opp i en rønne med to alkoholikere, selv vært alkoholiker eller noensinne bodd på gata, ikke er jeg et løvetannbarn eller en orkidé, heller ikke introvert, og ikke engang er jeg mann. Torgersen hadde brukt mesteparten av livet sitt full og deprimert, mens jeg har brukt mesteparten av livet mitt edru og hyper. Mine egne erfaringer var tilsynelatende så langt unna Torgersen sine som man kunne komme.

En sommerkveld kom jeg over en podkast-episode av Drivkraft hvor Nikolai Torgersen pratet om strekene sine sammen med Vegard Larsen. Torgersen snakket om hvor viktig det var for han å skille synssansen og sanseopplevelsen, hvor sanseopplevelsen inkluderer også det man opplever som ekte, men som ikke virker realistisk. Sanseapparatet samarbeider kontinuerlig med minnene og følelsene for å skape meninger som ikke alltid er riktig, men hva er riktig uansett? Man hadde i lang tid vært så opptatt av å skille realistisk kunst fra ikke-realistisk kunst; et tilsynelatende merkelig skille, med tanke på at selv vår egen synssans ikke kan sies å korrekt avbilde virkeligheten.

For Torgersen kunne realismen likes godt være disse naive, barnslige og abstrakte strekene, fordi opplevelsen av verden til syvende og sist er subjektiv; våre egne opplevelser trenger altså ikke å være bunnet i noen andres logikk enn vår egen. Kanskje er det heller gjennom det tilsynelatende irrasjonelle at jeg kan komme i berøring med meg selv?

Med ett følte jeg meg naiv som hadde forsøkt å google meg frem til en logisk forklaring på den absurde opplevelsen min. Jeg trenger jo verken passe inn i Torgersens profil eller følelsesliv for å føle meg knyttet til hans verk; vi har hver våre virkelighetsrammer, som vi passer inn i på hvert vårt vis, så klart gjør vi det. Behovet for å forstå alt og enhver, inkludert meg selv, er vel muligens ikke ukjent for de fleste psykologistudenter. Sokrates berømte credo, "alt jeg vet er at jeg intet vet", er smertefullt å akseptere. For min egen del, innser jeg i økende grad i etterkant at mine egne uforståelige opplevelser, det blir stadig flere av dem, at det å streve etter å forstå alt, egentlig er et paradoks: ved å forsøke å forstå noen reduserer man de som oftest til noe som passer inn i sin egen subjektive forståelse av verden. Muligens bunner dette i et behov for at verden skal være et logisk sted. Logikk er mer behagelig enn det motsatte. Men, den ubehagelige lærdommen må vel være at logikk ikke nødvendigvis har en klar motpol. Hvorfor skal man streve etter dualisme, når dualismen trolig er den mest begrensede måten man kan se seg selv, og ikke minst andre på?

Psykiatrien er i dag på mange måter preget av et slikt dualistisk syn. Diagnoser er tradisjonelt sett kategoriske: enten så er du frisk eller så er du syk. Når man opererer med et kontinuum, antar man at det ene er langt unna det andre; mennesket blir redusert til å være enten eller, i stedet for både og. Dette er jo i utgangspunktet like absurd som skillet mellom realistisk og urealistisk, samt logisk og ulogisk. Burde ikke psykologien være så ydmyk at den ikke behøver å redusere menneskene til kategorier som er meningsfulle for helsevesenet, men ikke nødvendigvis riktige for pasientene? Har psykologien blitt så forenklet? Det er en grunn til at svært mange terapeuter syntes det er lettere å stille en diagnose ved første møte, enn når de er blitt kjent med personen. Som Irvin D.Yalom så fint spør i sin bok "Terapiens gave": ".. hvilken DSM-diagnose tror du terapeuten din med rette kunne gi en som er så komplisert som deg?"

I et seminar jeg var på tidligere i høst med Norsk Psykologforening, sa psykologspesialist Per Are Løkke at "det er et paradoks at Freud og James åpnet opp det subjektive mennesket, vi individualiserte kreftene i oss, men psykologien i dag lukker dette rommet". Vi søker å gjøre alt effektivt ved å standardisere, men er det mulig å standardisere mennesker og historier? Aldri har jeg følt meg så langt unna å forstå et menneske som når jeg satt i rollespill i klinikk med en 32 sider lang M.I.N.I i hånden. Jeg lurte på hva som hadde blitt krysset av for meg hvis jeg fortalte en terapeut at jeg i en liten periode følte meg i ett med en tegning av en uferdig dåhjort omringet av abstrakte spøkelser og oransje kruseduller. Trolig hadde min opplevelse av Torgersens kunst blitt huket av som en kort virkelighetsbrist, eller blitt avfeid som rik fantasi; som noe ulogisk, noe som ikke passer inn i noen sin logikk, for såvidt ikke engang min egen.

"Har hva har jeg, blitt viktigere enn hvem er jeg?"

Begrepet "diagnose" stammer fra gresk, *dia* og *gnosis*, som direkte oversatt betyr erkjennelse. Erkjennelsen er den virksomhet hvorved vi vinner kunnskap om oss selv. I Thea Røstbakken, tidligere "svingdørspasient", sitt essay, "Diagnosen og mennesket", undrer hun seg om hennes medpasienter på psykiatrisk fikk økt erkjennelse med diagnostisering: "Økte deres erkjennelse av seg selv?". Hun hadde selv opplevd at diagnosen gjerne var en måte å passe inn et sted på, en rolle man tilegnet seg, heller enn et verktøy for å vinne kunnskap om seg selv. Hva trenger man egentlig å lære om seg selv, dersom diagnosen allerede tilbyr deg denne kunnskapen basert på et gjennomsnitt av andre med lignende problematikk? Har *hva har jeg*, blitt viktigere enn *hvem er jeg*?

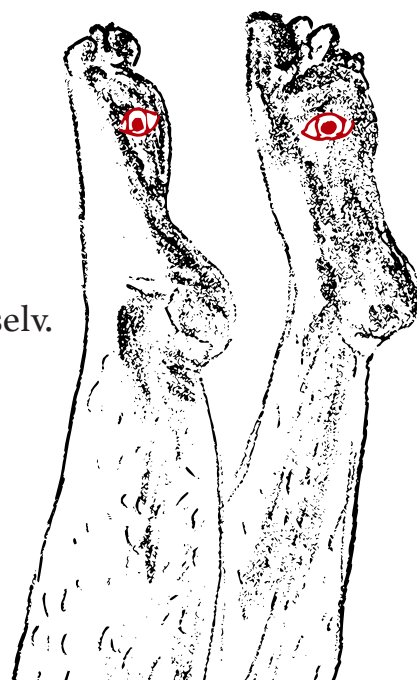

Tekst og design: Emilie

Flygende frosk som spiser torsk; en hyllest til det paradoksale mennesket

Jeg danser på kanten av en trevippe
for å holde meg balansert
Blir påkjørt
så jeg kan krysse veien
Gaffateiper meg til et tre
for å være i ett med naturen
Sniffer pulverkaffe
så jeg kan sove bedre
Spiser carbonara
for at buksa skal passe
Ligger opp ned med føttene i været
så jeg kan forstå hva som skjer rundt meg
Slurper i meg vin
for å klarne tankene
Blunker masse
så verden ser vakker ut
Blåser såpebobler i regnet
for at regnbuer skal poppe frem
Setter meg ned og sier kvakk
så jeg kan se i fugleperspektiv
Går med svømmeføtter på land
for å se elegant ut
Sier mjau
så noen skal kjøpe meg en hund
Leser alt av Karl Ove Knausgård
for å finne ut sannheten om meg selv.

Tekst: Emilie
Design: Runa

Profesjonell fotballspiller, realfagsnerd, skuespiller og førstegangsstudent: Dette er kull 46

Et nytt skoleår er i gang, et nytt semester er allerede snart over og et nytt kull har rukket å sette seg godt til rette i Dragvoll's temperaturforvirrede forelesningssaler. Du kjenner dem kanskje igjen ved at de ser passe forvirret ut når de prøver å navigere MazeMap eller at de prøver å skjule det faktum at de har gått seg helt bort. Men hvem er egentlig disse nye psykologstudentene?

Kull 46 utgjør i underkant av tre og en halv prosent av de totalt 2708 personene som søkte seg til psykologutdanningen her på NTNU i år. De består av rekordmange gutter – hele 33 stykker – og de strekker seg fra 18 til 39 år i alder.

Fersk student

En av kullet's yngste er Mia. Hun fylte 19 år i september, og før hun flyttet hit i august, hadde hun aldri vært i Trondheim. Nå har hun flyttet hjemmefra for første gang og bor i kollektiv med tre andre.

– Jeg har gledet meg til å flytte ut for da har man mer frihet. I de første ukene var det mye som skjedde, spesielt i fadderuka, så da rakk jeg ikke å tenke på at jeg ikke bodde hjemme lenger. Det var da jeg ble syk at jeg fikk jeg hjemlengsel, men nå som jeg har kommet bedre inn i rutiner og studiemiljøet går det bra, sier hun.

Et tilfeldig, men riktig valg

Hvordan hun havnet på psykologistudiet var nesten en tilfeldighet ifølge henne selv. Mia forteller at hun alltid har hatt i bakhodet at hun vil jobbe med mennesker, men at hun ikke visste helt på hvilken måte.

– Mange har hatt en drøm om å bli psykolog hele livet. Det har ikke jeg. Jeg søkte rett før fristen og hadde egentlig ingen planer om å studere, men plutselig følte jeg at det var riktig. Det lille jeg visste om psykologi fra før, er veldig spennende, og selv om jeg har vært litt usikker, finner jeg hele tiden grunner til at jeg har valgt riktig, sier hun.

Frykter ikke eksamen

Som medlem av det beryktede “koronakullet”, blir Mias første eksamen noensinne på universi-

Mia Thiis

Alder: 19 år

Hjemsted: Oslo

Fun fact: Har prøvd flammeblåsing.

tetsnivå. For noen virker det kanskje skremmende, men den ferske studenten tar ikke så tungt på det.

– Jeg har sett litt på eksamensoppgaver fra tidligere år, og noen av dem ser vanskelige ut, men

samtidig har jeg hatt tentamener og heldagsprøver på videregående, og mange av de var veldig like eksamen, forteller Mia.

Ansvar for egen læring

Selvstendighet og ansvar for egen læring er noe hun derimot synes er utfordrende med å være student.

– Jeg visste ikke hva det ville si å studere før jeg startet her. På videregående var alt tilrettelagt, mens her må man ta tak selv og vite hvordan man skal jobbe med ting. Før var jeg i en norsktime og kunne bare rekke opp hånda og få svar på det jeg lurte på, nå må man sende mail til foreleseren.

Ole Christian Gullvåg

Alder: 39

Hjemsted: Helgelandskysten/Trondheim
Fun fact: Har rekorden for lengst sammenhengende opphold (12 timer) oppå elefantstatuen inne på Trondheim Torg.

Nye perspektiver

En som er hakket mer stressa over studiet og eksamen, er Ole Christian. Han er allerede i gang med planlegging av eget 40-årslag til neste år, og er som 39-åring eldstemann på kullet – det med god margin ifølge han selv. Til tross for at han har noen år bak seg, og har levd et liv som har gitt han mange ulike erfaringer, er det å være ny student en stor stressfaktor.

– Deter lengesiden jeg studerte, og jeg har aldri studert noe så akademisk. Mange av de som er 20 er vant til å jobbe hardt, og de er veldig reflekterte. De gir meg perspektiver jeg ikke har. Det kommer til å være dager der jeg er superglad for 18- og 20-åringene i psykologrollen-gruppa mi, og dager hvor de er glade for at han som er 40 er i deres. Jo mer variasjon det er i gruppene, jo større utbytte tror jeg vi får, sier han.

Bleieskift og eksamenslesing

Som småbarnsfar til ei datter på to og et halvt år og en sønn på fire måneder, er det kanskje ikke så rart at studiehverdagen til Ole Christian blir ekstra hektisk.

– Vi bor på Lade og har barnehage på Byåsen, så det blir mye logistikk. De dagene jeg har forelesning, prøver jeg å være på Dragvoll litt tidligere og sitte igjen etterpå sånn at jeg får noen timer med lesing. Når jeg drar herfra, har jeg ikke mulighet til å lese før klokka ni på kvelden, og da er du sliten, forteller han.

Norge rundt ++

En travel hverdag er dog ikke ukjent for Ole Christian som har jobbet som skuespiller de siste 15 årene. Etter videregående gikk han et år på Romerike Folkehøgskole før han flyttet til Danmark og tok en bachelor i film- og teaterskuespill ved The Russian Academy of Theatre Arts i Aarhus. Deretter gikk turen til Oslo hvor han prøvde å finne veien inn i teateret.

– Jeg har vært Norge rundt, sett de fleste hoteller og fått oppfylt mange drømmer. Som trønder var det en stor drøm å jobbe på Trøndelag teater, og det har jeg gjort i mange år nå. Å få reise rundt med riksteateret med en monolog man har skrevet selv, er et privilegium få forunt, og det kuleste jeg noen gang kommer til å gjøre.

Barna kommer først

Så entusiastisk og varmt som han snakker om teateret, er det vanskelig å se

for seg hvorfor noen ville forlate det til fordel for et halvtørt, seksårig langt studium. Men teaterlivet har sine baksider det også.

– Det å ikke få lagt barna sine seks kvelder i uka, er ikke noe jeg har lyst til. Dattera mi var kun to uker gammel da jeg var på turné og var borte i tre uker, og da kjente jeg mye på at jeg ikke ville leve sånn hele livet, sier han.

For Ole Christian blir psykologutdanningen en investering i framtida; for å få en åtte-til-fire-jobb som tillater mer tid med samboeren og barna.

– Hver dag jeg ser at barna har lært noe nytt, blir jeg emosjonell og lurer på om jeg kaster bort de beste årene av barndommen deres på å studere. I går kveld da jeg skulle legge meg, kjente jeg at jeg ikke hadde fått sagt et ordentlig godt «god natt» til dem. Da ble jeg så lei meg for jeg følte at sånne dager vil jeg ikke ha for mange av. Jeg burde jo egentlig bare vært med dem og hatt fri, men det funker ikke sånn. Å være en god pappa kommer først, så jeg velger jo bort studiet om det kommer i veien, sier han.

Flere roller

Den tidligere skuespilleren innrømmer at han enda ikke har funnet noen fasit på hvordan han skal klare å tre inn i rollen som student og samtidig ha rollen som familiefar.

– Akkurat nå stresser jeg veldig, men jeg tror jeg trenger å oppleve at det første semesteret går bra og at jeg kommer meg igjennom uten for store hull i kunnskapen. Nå er jeg i pappaperm så jeg jobber ikke ved siden av, men det må jeg jo begynne med på et tidspunkt, og da får vi kjørt oss, sier han etterfulgt av en latter.

Emma Tennvann

Alder: 23 år

Hjemsted: Asker

Fun fact: Gikk opp Kilimanjaro som 15-åring.

To streker under svaret

I motsetning til Ole Christian, har Emma fått mer tid til overs etter at hun begynte på psykologutdanningen. Hun har tidligere studert bygg- og miljøteknikk ved NTNU, grunnstudium med realfag ved NMBU i ÅS og årsstudium i psykologi. I tillegg har hun gått et år på folkehøgskole med idrett og friluftsliv.

– Jeg har alltid vært glad i både realfag og samfunnsfag. Å jobbe med for eksempel matematikk gir meg masse mestringsfølelse. Jeg har det ordentlig gøy med det, og det er kjempedeilig å sette to streker under svaret. Derfor bestemte jeg meg for å gi realfag en sjanse etter videregående.

Høyt nivå

Men å studere realfag på universitetet ble ikke helt som Emma hadde tenkt, og mye av gleden med fagene begynte å forsvinne.

– Studiet på Gløs var svært arbeidskrevende og tok mye tid. Nivået steg betraktelig, og jeg følte på mindre og mindre mestring. Det tok ekstremt lang tid før jeg forsto hva jeg regnet ut, og etter det første semesteret følte jeg meg veldig sliten og umotivert til å fortsette, sier hun.

Et pust i bakken gir nye idéer

Etter et halvt års pause fra bygg- og miljø, fikk Emma klarnet tankene, og hun skjønte at hun måtte finne på noe annet.

– Det ble naturlig for meg å heller se mot de sosiale fagene ettersom jeg alltid har vært sosial og glad i å hjelpe folk, sier hun.

Da hun fikk idéen om å studere psykologi, klarte hun ikke å legge den fra seg.

– Jeg sto mellom lærer, sosionom og psykolog, men særlig psykologutdanningen vekket interessen min. Min største frykt i arbeidslivet er å kjede meg, og jeg tror absolutt at jobben som psykolog er variert og utfordrende på flere måter, sier hun.

Helomvending

Emma forteller at selv om de fleste rundt henne var overrasket over skiftet hun tok fra realfag til psykologi, har hun selv tenkt at det var like stor sjanse for at hun endte opp med det ene eller andre. Det føltes derfor helt naturlig å skulle gi begge deler en sjanse.

– Overgangen til psykologi har vært veldig rar! Jeg gikk fra å ha minst seks innleveringer i uken til å ha to semesteroppgaver totalt. Selv den ene oppgaven har krevd mindre tid enn én innlevering på Gløsgjorde. Psykologistudiet legger opp til mye mer selvstendighet, og det elsker jeg.

Emma forteller at nå som hun kan disponere tiden sin mer selv, kan hun fokusere på det hun trenger å jobbe mest med av fag, og dermed få bedre tid til andre aktiviteter.

– Noen dager blir lange, andre korte. Det viktigste for meg er at jeg får litt sosialt påfyll i ny og ned. Da holder motivasjonen seg oppe, avslutter hun.

Trym Sølberg Ur

Alder: 21

Hjemsted: Tau (utenfor Stavanger)

Fun fact: Gråt sist for fire år siden da han ble sparket i ballene av lillesøster.

En av de rare folkene

Sosialt påfyll trenger definitivt også denne karen. Trym beskriver seg selv som en trivelig fyr som forteller dritbra vitser, elsker å være midtpunkt og sier ja til alt. Han var heller ikke vond å be for et intervju med Synapsen. Før spørsmålet i det hele tatt var ferdig stilt, svarte han entusiastisk «JA!», før han fulgte opp med «ka e det eg egentlig har sagt ja til nå?»

Noe liknende tenkte han da han ringte og fortalte kompisene at han skulle begynne på psykologistudiet denne høsten.

– Det første de sa var: «Å faen, der er det masse rare folk, Trym». Og det var helt ærlig det jeg tenkte også, men de forventningene jeg hadde til studiet før jeg startet, viste seg å ikke stemme. Jeg har blitt kjent med mange fine folk, både gutter og jenter på tvers av kull, så nå koser jeg meg, sier han.

Plan A, B, C eller BMI?

Å bli psykolog var i utgangspunktet ikke en del av planen til Trym. Etter videregående kom han inn på medisin og skulle begynne der, men drømmen om en profesjonell fotballkarriere gjorde at medisinstudiet ble satt på vent.

– Jeg signerte kontrakt med Viking som andrekeeper, men året etter da jeg fikk ny kontrakt, kunne jeg ikke få medisinstudiet utsatt et år til. Da måtte jeg søke på nytt og kom ikke inn, så da endte jeg opp her.

Litt tilfeldig var det også at han endte opp som keeper da han startet å spille fotball som tiåring.

– Det var en blanding av at jeg tok mye plass i målet og var han som ikke gadd å springe. Jeg var litt over gjennomsnittet med tanke på BMI, så de satte bare han tjukke i mål, også gikk det jo greit, forteller han lattermildt.

Fra målfyller til målvakt

Lite visste den ferske målfylleren at han en dag skulle få proffkontrakt og – kanskje det kuleste – egen profil på FIFA.

– FIFA er noe jeg har spilt siden jeg var liten, så det var veldig gøy. Jeg har prøvd å spille som meg selv, men jeg er ganske dårlig så jeg taper som regel hvis jeg bruker meg selv, sier han.

Som på FIFA satt Trym på benken i Viking også, og det var en av grunnene til at han etter to år sa nei til en ny kontrakt og heller valgte å gjøre noe annet.

– Det var dritgøy å spille for Viking, men jeg spilte jo aldri kamper, så når folk sier at jeg har spilt i Viking er det ikke helt sant; jeg satt på benken. Det var egentlig en nydelig hverdag. Jeg sto opp om morgenen, gikk og trente og så hadde jeg fri.

Tross mye benkvarming, var det til glede for den tidligere andrekeeperen et par fans som gjenkjente han fra tid til annen.

– Alle kom jo bort til de kule spillerne, men så var det en og annen smårolling som kom bort til meg og spurte om å få autografen min. Da var jeg sånn: «Yes! Tusen takk! Har du lyst på noe mer, vil du ha en klem? Du kan få alt du vil», mimrer han.

Ny hverdag

Nå går hverdagen i skole, sosialt og Lokomotiv Pavlov, profesjonsstudentenes fotballag.

– Jeg kan ikke skryte på meg at jeg har brukt altfor mye tid på skolen, men jeg merker at det er mye mer å gjøre nå. Fotball på et høyere nivå er satt i system, og det blir fort seriøst, så du kan for eksempel ikke gå ut i helgene. Med Pavlov er det bare kos selv om vi taper hver kamp, forteller han.

Selv om det ble med to år i Viking, er ikke fotballkarrieren lagt helt på hylla. Trym har begynt å trene med Kolstad og er i snakk med flere klubber om en avtale etter jul. Planen blir da å kombinere fotball og studier.

– Med mindre jeg tjener nok penger som fotballspiller da selvfølgelig. Men da må jeg nok bli litt bedre først.

Plan bli psykolog

Tekst og design:
Katrine

Datingguiden fra helvete

Høsten har visnet ut i full blomst og «cuffing season» er offisielt i gang. De siste årene har det vært en greie med at man liksom skal kunne være «like lykkelig» om man er singel, men la oss være ærlige: det er umulig å trives i eget selskap. Skal du ha et snev av håp om lykke denne vinteren, ja da må du desperat kaste deg inn i et forhold så fort muligheten byr seg. Heldigvis for deg er undertegnede i samme situasjon, og har derfor gjort dyptdykkende research på hvordan DU kan få en partner som varer lenger enn en kveld denne høsten! Ja, disse triksene er faktisk garantert å fungere.

Heng på Burger King

En av de beste måtene å finne en ny partner på, er å henge rundt på Burger King i Olav Tryggvassons på fredag og lørdag kveld. Øynene dine kan fråse på en jevn strøm av unge single (folk med kjæreste drar ikke ut på byen), mens munnen din febrilsk glefser i seg kveldens tredje Crispy chicken. Med flust av valgmuligheter kan du sende ut beilere til alle de som er diggere enn en juicy Whopper. Kast en fry på dem, brøl høyt, og generelt vær et problem for de jævlige vekterne. Personen du har sett ut vil legge merke til deg fort, trust me. Gå bort og spør om de skal spise resten av maten sin: romansen er i gang!

“Her flyter alkoholen og kroppsvæsker sammen til en herlig drink kalt Livet”

“Kast en fry på dem, brøl høyt, og vær et generelt problem for de jævlige vekterne”

Stikk til Syden

Nordmenn i Norge er så kjipe! Det er mye bedre å møte nordmenn og nordkvinne på Rhodos. Skaff deg flybilletter ASAP og dra på nattklubben Grabbarna Grus, en skandinavisk oase på en ellers kjip øy. Her flyter alkoholen og kroppsvæsker sammen til en herlig drink kalt Livet. Chugg den dritt ned og finn deg noen med puls. Dagen etter vil dere våkne sammen og innse dere bare er ment for hverandre. I motsetning til klamydia vil kjærligheten deres vare evig <3 Er du av typen som bryr deg om basale ting som utseende eller personlighet er heller neste tips noe for deg.

The ole' forelesningsslide

En klassiker blant samværssugne studenter er å få foreleser i det mest populære faget til å legge til en slide på slutten av forelesning med QR-kode av snappen din og den selfien du er mest stolt av. Reis deg opp og be alle som kjenner en sterk tiltrekning mot deg om å legge deg til. Understrek at det vil være mange søkere, så de må være beredt på noe ventetid. Du kan nå velge og vrake blant det beste NTNU har å tilby. Denne varianten kan koste noe i form av sosial anseelse, men belønningen er uvurderlig. For de modige!

Vær en gymbro

Visste du at 68 % av alle par møtes første gang på treningssenter? Ikke jeg heller, men dette er åpenbart en arena man ikke kan ignorere. Hiv på deg treningstøyet gjemt bakerst i klesskapet og jogg rævva di bort til nærmeste SiT-treningssenter. Finn deg en ellipsemaskin slik at du har god utsikt, og peil deg inn på noen som ser ut som at de har en fin personlighet. Begynn så å fotfølge denne personen og gjør alle øvelsene de gjør. Når hen legger merke til dette, poengterer du bare hvor tilfeldig det er. Husk nervøs latter og et sjenert, men forlokkende smil! Samtalen fortsetter derfra. Og det beste av alt? Du trenger ikke lage eget treningsprogram.

Thirdwheel till they squeal

En fellesnevner for de øvrige triksene er at man ikke kjenner personene man møter, og for de mer introverte av oss kan dette være en utfordring. Sliter du med å bli kjent med nye mennesker er det egentlig best å bare drite i selvutvikling. Mye bedre vil det være å rett og slett gå for noen man kjenner fra før. Om du stoler på klesstilen til venn(inn)en din, ja hvorfor ikke også stole på smaken når det kommer til kjæreste? Vær det tredje hjulet så mye du kan, og hver gang vennen din stikker på do kommer du med pågående, keitete tilnærmelser mot kjæresten hens. Her er det viktig å jobbe hurtig, og gjerne ha venner med små blærer. For de som er et vandrende rødt flagg!

Bonustips

Skulle disse tipsene mot all sannsynlighet ikke fungere, ja så er verden faktisk ikke over helt enda. Du kan fremdeles sende meldinger til eksen din, ting pleier jo å gå bedre den andre og tredje gangen. Skriv at du føler dere har noe uavsluttet, at du gjerne vil utforske hverandres fetisher i enda større grad. Ballonger, stearinlys og politiuniform, her skal alt med! Er eksen din desp, ja da er du jo good! Og hvis ikke, så kan du alltså bruke litt ekstra cash på strømmetjenester sånn at du får simulert kjærlighet gjennom serier og filmer denne høsten også.

Tekst og design: Gunnar

I 00 spørsmål - psykologi-edition

Lei av 100 spørsmål? Tre inn i sfæren til psykolosjen og dyrk denne nisjen gjennom ein ny versjon av den kjente drikkeleiken, som inkluderer litt av alt. *kast f.eks. ein snusboks til den du føler det gjeld*

1. Kven har størst ødipus/elektra-kompleks?
2. Kven er i alle referansegruppene?
3. Kven blir forskingsassistent på Stig sin lab?
4. Kven psykoanalyserer alle familiemedlem?
5. Kven bruker kun Psypodden på Drægvoll som pensum?
6. Kven sit mest på biblioteket på dragvoll?
7. Kven har brukt lengst tid på å kome inn på studiet?
8. Kven bruker psykologrollen/PR som gratis terapi?
9. Kven stiller dei dummaste spørsmåla i førellesning?
10. Kven bruker faktumet at dei er psykologistudent som personlegdomstrekk?

Skål!!!

11. Kven inkluderer fun facts fra pensum i kvar einaste samtale dei har?
12. Kven kan ikkje cand psych øl?
13. Kven er Kennair sin største fan?
14. Kven bruker mest penger i kantina/cafe sito/rapido?
15. Kven crusher hardest på medstudentar?
16. Kven flørter med førelesar?
17. Kven har mest sannsynleg ein histrionisk personlegdomstforstyrrelse?
18. Kven starta på studiet for å fikse seg sjølv?
19. Kven byter til medisin?
20. Kven er verv-hoe?

Salud!!!

21. Kven blir organisasjonspsykolog og tjener mad stacks?\$\$\$
22. Kven studerer psykologi for å lære å

manipulere andre?

23. Kven ville ha ligget med Finn Skårderud for gratis terapitimar i retur?
24. Kven er minst politisk korrekt?
25. Kven er mest politisk korrekt?
26. Kven havner i grøfta i kveld?
27. Kven består ikkje skikkethetsvurderinga?
28. Kven er den neste kjendispsykologen?
29. Kven dropper ut og blir influensar?
30. Kven er mest flink pike?

Som mormor seier: skaul for tort haul!!! (translate: skål for tørt hull, til dei som lurar - og hull som i hals, ikkje andre hull enkelte kan tenka på)

31. Kven blir forelska i alle autoritetsfigurar?;)
32. Kven ber alltid om utvida frist?
33. Kven kjem til å jobbe på BUP resten av livet?
34. Kven tisser i vaffelrøra til Arrkom?
35. Kven cruiser gjennom studiet?
36. Kven kommer til å gå ei psykodynamisk retning?
37. Kven er mest klar for arbeidslivet?
38. Kven bruker førellesningane som leksehjelp?
39. Kven oversharer i kvar KP/psykologrollen- time?
40. Kven er mest narsissist?

Cheers mate!!

41. Kven kjem til å gå i parterapi?
42. Kven går for kull 46?
43. Kven kjem til å tilby terapitimar til vennane sine?
44. Kven byrja på studiet fordi dei genuint bryr seg om andre?
45. Kven har mest klima-angst?
46. Kven blir raskast sjalu?
47. Kven har hatt seg med flest nasjonalitetar?
48. Kven er morosam?
49. Kven trur sjølv dei er morsam?

50. Kven blei med i norsk psykologforening for å få gratis merch?

Prost!!

51. Kven møtte ikkje opp på fadderdåpen sidan dei var for redde?
52. Kven lyg på personlegdomstestar?
53. Kven er mest spontan?
54. Kven kjøper Kennair si evolusjonspsykologi-bok?
55. Kven gløymer å skru av mikrofonen på zoom?
56. Kven er mest spontan?
57. Kven klemmer trær for eigenterapi?
58. Kven er størst Synapse-fan?
59. Kven går innom stand tre gongar for å få nok kaffi og sjokolade gjennom dagen?
60. Kven tek heisen framfor trappene opp til biblioteket?

Tchin!!!

61. Kven er oftast på Unni sitt kontor for livsråd?
62. Kven har ein indre Picasso i seg?
63. Kven har absolutt ikkje ein indre Picasso i seg?
64. Kven får eksistensielle kriser av å lese pensum?
65. Kven bruker mest penger på samf?
66. Kven gjev best strippeshow? *den som får snusboksen kan dele ut 10 slurkar til alle på vorset dersom showet blir framført;)*
67. Kven er aldri i forelesning?
68. Kven får seg kjærast frå studiet?
69. Kven burde gå i gruppeterapi? *velg 2 stk og la dei bli drikkebuddies resten av kvelden*
70. Kven googler seg sjølv oftast?

(No\$)!!

71. Kven spyr på beer mile med arrkom?
72. Kven går på føredraga til fagkom for gratis snacks?
73. Kven har høgast toleranse?
74. Kven byrja på psykologiutdanninga for status?
75. Kven høyrer på mest ~*~indiemusikk~*~?
76. Kven fyller opp timeplanen for å ikkje få tid

til å kjenne på livets eksistensielle kriser?

77. Kven ville ha ligget med Kennair?
78. Kven reiser til utlandet på utveksling og kjem aldri tilbake?
79. Kven har størst tiktok-avhengigheit?
80. Kven hatar gløs mest?

(gānbēi)!!

81. Kven blir oftast dissav gløsingar?
82. Kven er alltid med på vin-onsdag, bay er-torsdag og cava-søndag?
83. Kven har flest ruter kryssa ut i Kennair-bingoen til psi_memes?
84. Kven tek womanizer flittig i bruk?
85. Kven har ein runkesokk gøymt på rommet?
86. Kven flykter frå dragvoll sekundet førellesningar og kollokvier er ferdig for semesteret?
87. Kven har best musikksmak?
88. Kven har best latter?
89. Kven er størst groupie?
90. Kven hatar metode-faga mest?

Skål!!!

91. Kven arbeider på Østmarka?
92. Kven ender opp som pasient på Østmarka?
93. Kven går for kull 41?
94. Kven dater same personlegdomstype gong på gong?
95. Kven kjem til å snakke om sine eigne problem framfor å høyre på pasienten?
96. Kven byrja på psykologiutdanninga kun for å høyre gossip?
97. Kven kjem til å ha ei rotte heime for å gjere litt “heime-forsking”?
98. Kven kjem til å bli førelesar på NTNU?
99. Kven blir parterapeut?
100. Kven har lagt best stemning på vorset?

Nå er glasset tomt, og vi slipper lysten frem!!!

Tekst: Sunniva
Design: Sandra

MØTET

Hun

Else stod foran speilet, møtt av sitt eget begredelige blikk bak en tilsmurt mosaikk av fingermerker. De hvisket henne ut, gjorde at hun så litt syk ut, som om hun hadde en prikkesyke. Hun gruet seg, kjente det i hele kroppen. På videregående hadde hun gått på friidrett en stund. Nå var magen blitt en kald og tung støtkule lik de hun hadde pleid å kaste, men denne i magen klarte hun ikke støte fra seg. Den vendte alltid tilbake. Mange ganger hadde han spurt om de ikke skulle treffes snart. Like mange ganger hadde hun sagt nei. Det florerte rykter om han og hun kjente folk som hadde vært borti han tidligere. Alle forsøkte de å unngå ham. Men nå skulle det altså skje likevel. Hun orket rett og slett ikke mer, var helt ferdig nå. Kanskje var det like greit å få det overstått dette treffet? I det siste hadde den resterende motstanden hennes blitt brutt ned til grunne. Hun var tom. Det verste var å heller ikke skjønne hvorfor dette hadde skjedd. Hun hadde verken opplevd sykdom, brudd eller dødsfall nylig. Til og med i barndommen hadde hun lett etter en forklaring, for kanskje hadde den vært litt fælere enn hun husket hvis hun bare tenkte etter, men også der kom hun til kort.

Else så på seg selv i speilet igjen og kjente ikke helt igjen jenta der inne. Hvis hun bare fikk dette overstått, så kanskje hun snart kunne finne tilbake til seg selv igjen.

Han

Han satt klar og ventet på henne. Endelig skulle det skje. Mulig han hadde vært litt vel innpåsletten, for invitasjonene til å møtes hadde blitt hyppige, spesielt i det siste. Likevel, han var ikke utelukkende dårlig nytt; høy og solid var han og med en unektelig tilstedeværelse. Noen likte jo det. Han var også observant, så absolutt. Særlig la han merke til de nedbrutte.

Disse synes ikke alltid å være opplagte å peke ut, for de som tilsynelatende hadde alt på stell kunne være nærmest randen. Små tittehull inn til forlokkende livsstiler og glitrende sosiale sfærer gjorde det lett å idealisere utenfra. Frie fra jordiske tidsbegrep måtte disse overmenneskene også være, for hvordan ellers rakk det rundt? Det er et maskineri som koster å holde gående, noen ganger til en pris over budsjett.

Da kom hun endelig inn døren.

“Hei, det er jeg som er Else,” sa hun og rakte litt nølende fram hånden.

“Hei, Veggen heter jeg, hyggelig.”

Den kvelden møtte Else Veggen.

Tekst og design: Mabel

*Kom igjen Buss(-ebass),
nå skal jeg vise deg alt jeg
kan om studentenes sexliv!*

Design: Runa

Sfære Safari

Tekst og design: Markus

En lyd
Våkner fra drømmesfæren
Gretten, trøtt, vag, tom, tåke, tisser
Puster
Kikker på bildet
Ti tanker skygger over
Jeg kan ikke se
Klart

Én slurk
Kaffe i morgensfæren
Smaker, veldig, godt, tåke, klarner, opp
Jeg kan se
Går til domen, ned langs elva
Sol i fjeset, høst i nesa
Ber til gud, det er freda
Gleder meiji

Klikk
Danser i sfæren for musikk
Tonene farger, teksten forklarer
Alt
Henger sammen i en film
Jeg er stjerna i mitt sinn
Du er der
Også

Pling
Snubler i sfæren for samtidig
Krig, død, bomber, kommer, snart, hit
Neida
Koralrev, regnskog kreperer
Microplast i morsmelk og honning
Jorda går under
Eller no

Tik
Tok
Sfærenes
Sfære
Glad
Trist
Popp
Svoosj
Plukke
Sutte
Kutte
Kåt
Klø
Kim
K
Slay
Brus
Burger
Baller
Blinke
Sko
AD
HD
Såpe
e The Rock Johnson
Kåt
Kåt
Trist-kåt
Salt
Pepper
Mennesker
Lyver
Gråter
Poff
Fire
Timer
Borte

Ett par glass
Gripes av samfsfæren
Alt snurrer
Rundt
Ett glass til
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha
Det er
For gøy

Kjente fjes
Overall
Mikkel, Dennis, Alva, Isak
Pippi, Kari, Henrik, Lisa
Stopp
Vent
Ett øyebli- hkk
Hvem er du

Ett smil
Faller i begjærsfæren
Oppmerksomheten
Er rettet mot deg
Magnet
Kontakt
Kjemi
Tenker vi likt?

Kysser
Lepper
Smelter
Sammen
Hvisker
Deg I
Øret
Bli med meg hjem

En kffur
Sfærotl ja
æxag på
xcxzcxcx
agotuh
sdasdadh
xyyyya
hfkropphoy
ofadyxl
wuarclld
ppapegw
spkabb
tvocysab
stspwoqg
moomjth
ymnacdak
gumsklaosssoa a a a e
umsklaosssoa a a a d o r
.....
....
..
.

Studentenes bekjennelser

Som Kennair har oppfordret oss, vi burde slutte å angre oss så mye. Noen ganger kan innrømmelsen av at man angre seg over noe i seg selv virke befriende, og særlig all festingen i en studenttilværelse kan skape anger. Her er noen av historiene deres, og med publiseringen av dem her erklærer vi dem alle som noe man herved ikke lengre skal angre seg over.

Bedt en fyr om å kuke meg i rumpen, syk ting å si

Stjal brusen til en random fyr på Mcdonalds, og latet som ingenting når han fikk et kraftig sinneutbrudd rett foran meg etter han kom ut fra do og den var borte

Angrer på å hooke med beste-venninnen til eksen noen uker etter at vi hadde slått opp

Tisset på gulvet på offentlig toalett. Selv om doen sto ved siden av. Hva i helvete og hvorfor??

Spydd i pappas nye bil

Klina med en kompis, vennskapet ble brått ødelagt etter det haha

Bæsje på fest

Jeg teksta en fyr som jeg kjente litt og hadde matcha med på tinder noen dager tidligere at jeg ikke ville ha ons med han men gjerne ville dra på date:)

Tok et klassisk helikopter (full og naken kun ikledd vikingehjelm på danskebåten) foran tre sjokkerte medstudenter på kull-tur til København. Har hørt fra flere på den lugaren at synet av pikken som snurrer som en propell fortsatt har brent seg fast på netthinna.

Tekst og design: Malin

En Juicy ølsmaking

Personlig har jeg hatt et hat-forhold til Mango IPA. Aggresjonen kommer nesten utelukkende fra den irriterende Mango IPA-sangen og det stygge designet. Frydenlund sin øl ser bare litt mer classy ut. Den er rett og slett litt mer hipster. Med meg i panelet hadde jeg Synapsen-medlemmene: Sunniva Traa Carlsen (20) som er Juicy-fan, og Gunnar Sannan (23) som helst drikker Dahls. Undertegnede er Runa Brekke Espedal (22), også Juicy-fan. For enkelthets- og objektivitetsskyld, kommer jeg videre til å omtale meg selv i 3. person.

For å teste øl-smaken uten påvirkning fra synssansen, hadde vi bind for øynene. I tillegg hadde vi en fjerde-person, Mabel, som helte ølen i like og nøytrale glass. Etter hver øl ga panelet terningkast ved å vise frem antall fingre, fortsatt med blindfold. Etterpå tok vi av blindfoldet og dømte fargen. Hvilken øl vi hadde smakt på fikk vi først vite etter å ha smakt alle fire.

Mango IPA

Panelet var samstemte om at dette var en øl med lite kullsyre, bare litt «lette bobler». I tillegg var det en enstemmighet om at ølen var nokså bitter, litt som grapefrukt. Gunnar mente den også hadde en snikende ettersmak av treverk og en sterk smak av humle. Runa mente ølen hadde en kryddersmak og kraftig ettersmak av jul.

Utseende: Gunnar mente ølen så ut som gammelt piss, lik som honey corn. Runa liker ikke fargen.

Juicy IPA fra Frydenlynd

Runa utbryter fort at dette er ekkelt, og flere ganger gjennom smakingen utbryter hun: «Æsj oppkast!» og «nei, dette var ikke for meg». Gunnar mener denne ølen smaker «surt skumgummi godteri». Sunniva sier den har en syrlig, rund, søt smak og lukter fuktig, men at den allikevel er flat. Allikevel konkluderer hun med at «denne ølen har gått ut på dato» og «dette er first price av sur-øl».

Utseende: Runa sier den har farge som forrige. Gunnar mener den er grønnere enn forrige.

Tropisk IPA fra Grans

Panelet er samstemte om at denne ølen lukter råtten banan. Gunnar mener i tillegg at den smaker godteri. Runa mener denne, som den første hun drakk, har en intens krydrete ettersmak av en julevibe. Kanskje litt som gløgg. Sunniva mener ølen smaker godt, men hvis man lukter mens man drikker, smaker det rart.

Utseende: Enighet rundt at dette ser grumsete ut, men kanskje på en positiv måte. Eplemost?

Lite tropisk pils fra Ringnes

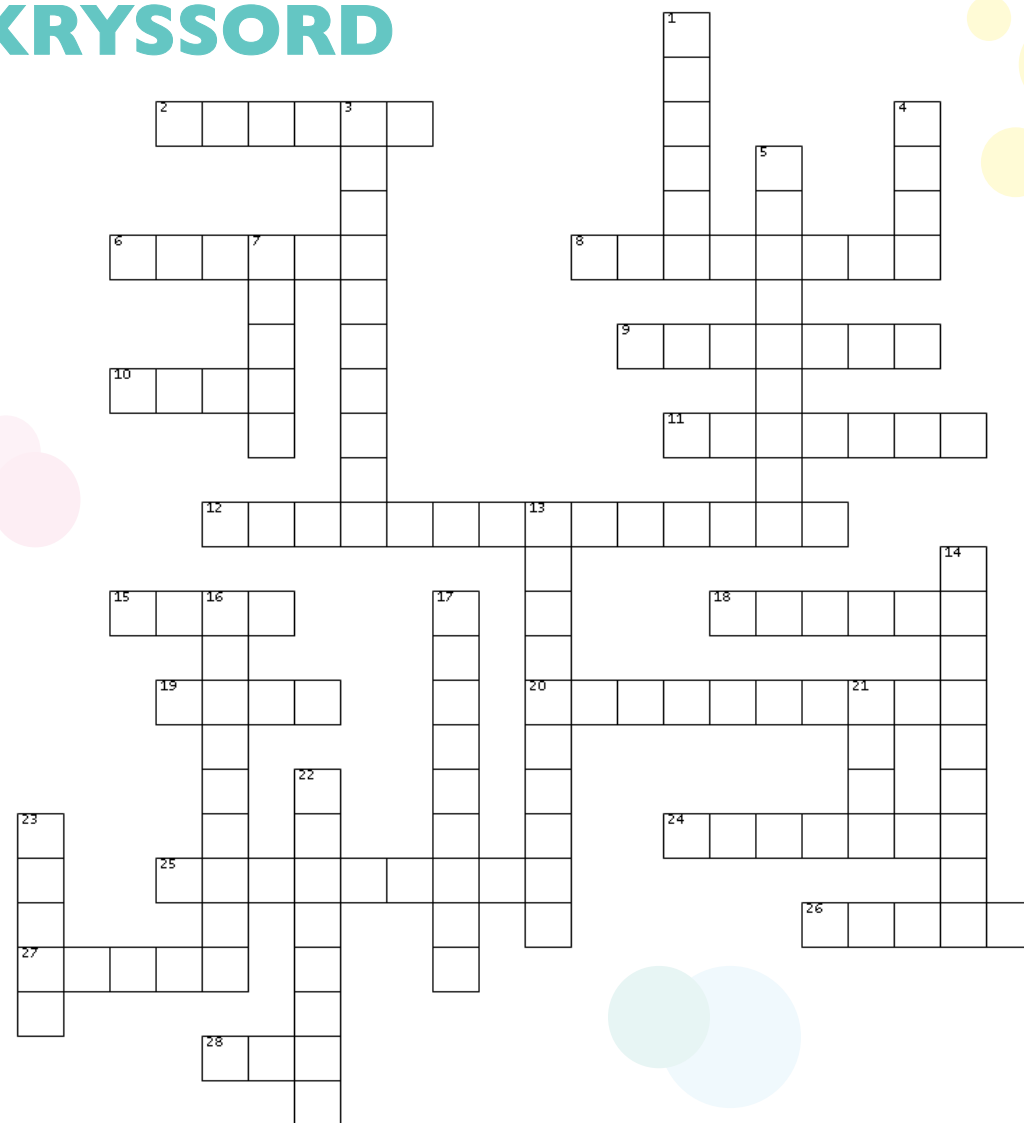
«Dette lukter piss!! Som hyblene klokka fire på natta!! Nei, dette smaker ekkel Dahls! Eller som Bare Øl, ÆSJ!» utbryter Runa. Dette var virkelig en annen øl enn de forrige, «Ikke noe juicy greier,» som Runa skuffet sa. Hele panelet stusset over denne ølen. Har Mabel lurt oss og har helt oppi en vanlig pils? Gunnar mener den har en ettersmak av E-stoffer og backer Runa sitt utsagn om at det lukter klissete dansegulv. Sunniva får elektriske støt, og lurar også på om det kanskje er en lett-øl? Den er så metallisk.

Utseende: Ser ut som pils. Klar brun i fargen.

Tekst og design: Runa

KRYSSORD

Bortover:

2. Forflytningsmetode
6. Sang knyttet til arbeid
8. I kveld blinker byen som et ...
9. Kulturelt klima knyttet til en æra
10. Himmellegeme for alderdom
11. Dikt om starten og slutten
12. Ballett/antagonist i Hannah Montana
15. Arg
18. By de fleste elsker, men færreste kjenner
19. Håndtak for finger
20. Sammensverge
24. Når en vokal i slutten av et ord bortfaller
25. Halvdel av en kule
26. Regnskapsprogram/frukt
27. Lukket forening
28. Vesen fra Tolkiens univers

Nedover:

1. Old Karamasov
3. Viten om egne forhold
4. Fett/sekt
5. Lindemans parese
7. TV-serie/kjemiker
13. Destruktiv romklang
14. Overta område (statlig)
16. Fordampe
17. Tidsrom for salg
21. Forelsket i narsissisten
22. Gruppe på fem
23. Storlego

Tekst og design: Tora

CHLOE

Tekst og design: Mabel

Chloe
Ditt ville beist
I ditt tidligere liv,
hvor har du reist?
Kanskje var du en pertentlig sekretær
Kanskje var du en cowboy ikledd lær
Kanskje la du ut på lange skipstokter
Kanskje var du en barsk skogsvokter
Men dette er det ingen som vet
Dette forblir din lille hemmelighet

Det var en gang at jeg tok sopp i Amsterdam

Jeg skal nå ta dere med på en reise eller to som jeg nylig var ute på. Noen vil si det ikke faktisk skjedde, noen vil si at det gjorde det. Av lovmessige grunner skal jeg ikke bekrefte det ene eller andre for sikkert. Det jeg her forteller om, var basert på både gode og dårlige valg, det var både fint og fælt og det var delvis traumatiserende. Men viktigst av alt: at jeg ikke mener man bør blindt følge mitt eksempel, men at min opplevelse kanskje kan være til nytte og underholdning allikevel.

Litt som denne innledningen, følte jeg meg både ambivalent og forvirret da jeg våknet opp en søndags morgen i Amsterdam for noen uker siden. Jeg hadde visst at tiden skulle komme, men etter som jeg nettopp hadde våknet opp følte jeg meg temmelig forvirret over det som nå skulle skje. Jeg var allerede i et fremmed land, men jeg skulle igjen ut på reise. Jeg kan på ingen måte påstå at frokosten min den dagen var vanlig, og enn så mye som jeg skulle ønske at trøflene smakte godt, var det ikke tilfelle. Interessen min vokste raskt imens jeg satt og ventet på å bli truffet av rusen; hva var det som ville skje?

Den første delen er vanskelig å beskrive da jeg ikke kan si når det gikk over fra placebo og fornektelse til abnormal aktivitet i serotoninreseptorer. Det klare punktet da jeg måtte begynne å si fra meg kontrollen var da latteren min ga gjenklang, og alle ord gjentok seg fire ganger eller mer. Til dags dato vet jeg ikke om det var fordi jeg sa dem eller hørte dem flere ganger, men det var uansett veldig merkelig. I det jeg begynte å føle at kroppen min svevde, samtidig som den fløt utover, stakk det i meg av frykt, og den beste løsningen ble å lukke øynene. Det kjentes først som om jeg falt baklengs nedover i en roterende verden, på samme måten som når man har drukket for mye og lukker øynene. Men forskjellen var at det begynte å materialisere seg ulike ting rundt meg. Jeg husker godt det første jeg så: orgelkrakkentilen venninne av meg, og under den hodet til en sjimpanse med hatt, dansende på to små føtter. Jeg åpnet øynene igjen mens jeg prøvde å stoppe min egen repeterende latter. En annen ting som skapte forvirring var at alt som skulle ha en form for symmetri bare fullstendig hadde mistet det. Bokstaver og tall så ut som tegn jeg aldri hadde sett før, og ansikter var ukjente, øynene større, og føttene mine lengre unna. Det

fikk meg til å føle meg flau, det at hjernen min bare absolutt ikke funket, og jeg lukket øynene igjen.

Det skjedde veldig mye rart i løpet av de timene jeg var påvirket, men det er den mest minneverdige delen av opplevelsen jeg nå vil beskrive. Det føltes først veldig vanskelig å skulle gi slipp på virkeligheten, men da jeg begynte å gjøre det ble alt plutselig mer interessant. Hvis man har erfaring med «lucid dreaming», mener jeg personlig at dette kan sammenlignes med denne opplevelsen, bare med større grad av tilstedeværelse i det man opplever. Etter å ha falt nedover blant roterende geometriske mønstre i noen minutter, var jeg plutselig inne i maskineriet på en fabrikk. Ensetning repeterte i hodet mitt samtidig som jeg følte jeg var en del av metallet som drev rundt selve maskineriet jeg befant meg inne i: «å være et objekt, ikke et subjekt». Og da mener jeg ikke på den mest vanlige måten man bruker dette i dagens samfunn, nei, for meg var det som en befrielse. Det at ingen kunne nå meg, kontakte meg, mene noe om meg eller forvente noe. Og ettersom setningen fortsatte å repetere seg selv, smeltet jeg gradvis sammen med maskineriet. Da jeg etterpå sjekket klokken, gikk det opp for meg at jeg var i denne tilstanden i over en time. Jeg opplevde det som tungt å gi slipp på følelsen jeg hadde oppnådd. Så klar, ren og uforstyrret som jeg aldri hadde opplevd, noe som generelt kan beskrive alle følelsene under opplevelsen. Det jeg i ettertid mener er gøy, er at det hele føltes rasjonelt da det skjedde. Selv det å produsere kjøleskapsmagneter med bidedesign for fabrikk (veldig spesifikt, jeg har ingen forklaring), føltes helt naturlig. Det føltes givende som få andre ting jeg har opplevd å kunne delta i denne produksjonen, men samtidig ikke gjøre noe som helst.

Den andre gangen jeg prøvde var opplevelsen annerledes. Det ble en emosjonell reise gjennom ulike filosofiske perspektiver der jeg var mye mer tilstedeværende i meg selv. Ganske kort ut i opplevelsen begynte tårene å renne, og de ville ikke stoppe. Det føltes som om jeg svømte i dem. Ikke bare var det tårer av sorg, men en god blanding av nostalgi, savn, håpløshet og lettelse. Jeg ble oppmerksom på tanker jeg ikke hadde tenkt på lenge, tankemønstre og behov som jeg for lengst hadde lagt fra meg. Det var fryktelig trist samtidig som det var en lettelse. I samtaler med andre har jeg tenkt over at man ofte prøver å presse sitt verdensbilde over på andre, og at diskusjoner ofte har dette som grunnlag. Man blir ikke enig med mindre den ene er villig til å redigere sine indre skjemaer. Det er ikke to fronter i alle diskusjoner noen ganger har man den samme meningen, men ser ulikt på det fordi man har ulike verdenssyn. Utledet fra dette så gikk det opp for meg hvor trist det var at vi alle prøver så hardt å skulle forstå hverandre, ja at vi trenger dette for å føle oss fullstendige, men at det allikevel er umulig. Det slo meg også hvor dårlig språket var som verktøy når det gjaldt å komme nær hverandre, og det fylte meg med en form for desperasjon. Det at jeg var så utrolig alene og at det aldri ville være noen som kom til å se ting på samme måte som meg. Etter å ha sørget en stund over disse perspektivene, dukket det opp en stige jeg kunne klatre der det for hvert trinn føltes litt bedre. Det kom frem noen positive perspektiver: muligheten til at noen i det hele tatt kunne nærme seg min måte å se ting på, at jeg kunne nærme meg noen andres. Om enn vi aldri kom til å faktisk se hverandre, så føltes det så fint at jeg kunne prøve. Hver lille ting man kunne dele, ikke nødvendigvis bare verbalt, var vakkert og kostbart. Etter hvert som jeg klatret stigen, sluttet jeg ikke å gråte, men det gikk over fra sorg til takknemlighet. Tenk at jeg fikk lov til å eksistere, og at jeg hadde friheten til å dra hvor som helst, bli kjent med hvem som helst. Det var som en overveldende lykkerus.

Jeg har i ettertid lest at det er vanlig at folk opplever en såkalt «del av noe større» opplevelse under trips, noe som også stemte for meg. Jeg opplevde å føle et mer abstrahert perspektiv på virkeligheten, ja selve livet, og det ble klart for meg et skille mellom meg som menneske og meg som bevissthet. Det betyr ikke at det ikke var en rasjonalitet til stede fordi jeg tenkte jo selvfølgelig (slik som ville vært naturlig for enhver

vitenskapelig orientert psykologistudent) på den tvilsomme eksistensen av denne bevisstheten utenfor det menneskelige. Allikevel var jeg blitt såpass fjern til virkeligheten at jeg stadig måtte vri hodet for å minne meg selv på at jeg eksisterte, var et menneske, hadde en kropp å holde styr på og at jeg oppholdt meg i en bestemt tid.

Da jeg omsider begynte å komme tilbake til meg selv, føltes det som om jeg hadde dødd og gjenoppstått. At jeg hadde blitt traumatisert, men allerede bearbeidet det. Og det eneste jeg hadde lyst til var å krølle meg sammen under et teppe og kjenne på takknemlighet, fellesskap og «warm fuzzy feeling». Jeg satt igjen med en dyp forvirring, men en ro over dens eksistens. En dyp ensomhet, men en komfortabel holdning til at jeg var akkurat meg, og at jeg ikke kunne forlate meg selv. Jeg følte meg etter to turer ut av min egen kropp veldig ferdig med denne formen for opplevelse. Det eksisterte en dyp takknemlighet for at jeg kunne gå tilbake til å være en del av den fysiske verdenen, men samtidig en glede jeg enda har over å ha fått sett verden fra et slikt unikt perspektiv. Jeg var blitt mer glad i meg selv, og samtidig alle andre.

Tekst og design: Anonym

Fem på gata: musikk

Dei fleste som bryr seg om musikk har ein ganske klar idé om kva dei høyrer mest på, enten det er ein sjanger, artist eller band - litt som ei musikk-boble ein er i. For det om trur eg ikkje at eg er den einaste som ofte har vore litt overraska når Spotify Wrapped kjem ut og eg blir totalt teke på senga; toppsjangaren min var *ikkje* indie rock, men norsk pop:-) Synapsen har undersøkt “musikk-boblene” til fem personar på studiet, og prøvd å finne ut om denne bobla kan sprekkast eller ei. Om ein føler bobla er sprokke er opp til eigen tolking. Her er funna:

Colin John Asdam, kull 46

Kva musikksjanger høyrer du mest på?

Singer-Songwriter

Dersom du går inn på Spotify, kva sang kjem opp som den du høyrer på akkurat no?

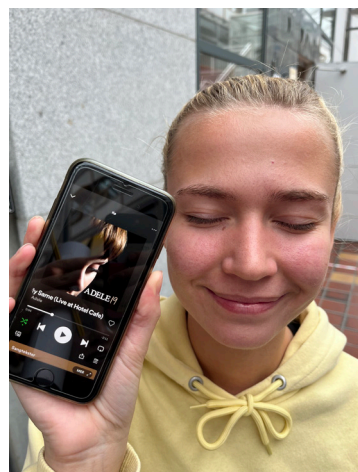
«Symphony No. 25 in G Minor, K. 183: I. Allegro con brio» av Mozart

Kva sang er den siste du har søkt på?

“Leave It In My Dreams” av The Voids

Kven var din toppartist/-band i 2021?

Bob Dylan

Birte Deinboll, kull 45

Kva musikksjanger høyrer du mest på?

Indie

Dersom du går inn på Spotify, kva sang kjem opp som den du høyrer på akkurat no?

“My Same” av Adele

Kva sang er den siste du har søkt på?

“Blackbird” av The Beatles

Kven var din toppartist/-band i 2021?

Konradsen

Torkil Solbu, kull 46

Kva musikksjanger høyrer du mest på?

Pop

Dersom du går inn på Spotify, kva sang kjem opp som den du høyrer på akkurat no?

“Finesse” av Bruno Mars og Cardi B

Kva sang er den siste du har søkt på?

“When I Was Your Man” av Bruno Mars

Kven var din toppartist/-band i 2021?

Shawn Mendes

Kva musikksjanger høyrer du mest på?

Hip Hop

Dersom du går inn på Spotify, kva sang kjem opp som den du høyrer på akkurat no?

“Rad” av wac

Kva sang er den siste du har søkt på?

Death With Dignity av Sulfjan Stevens

Kven var din toppartist/-band i 2021?

Edvard Grieg

Henrik Schille, kull 45

Kva musikksjanger høyrer du mest på?

Norsk Indiepop

Dersom du går inn på Spotify, kva sang kjem opp som den du høyrer på akkurat no?

“Morning Has Broken” av Jusuf/Cat Stevens

Kva sang er den siste du har søkt på?

“Morning Has Broken” av Jusuf/Cat Stevens

Kven var din toppartist/-band i 2021?

Ka2

Ingrid Røe, kull 46

Tekst og design: Sunniva
Fotograf: Runa

S

Er du firkanta?
Kontakt oss på:
avis.psykolosjen@gmail.com
eller
facebook.com/synapsenavis

Takk til:

